ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

-----=====0000=====-----

ຫ້ອງການນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 474 /ນຍ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18.11.2010

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ແລະຄ່າບໍລິການ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2010;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ສະບັບເລກທີ 1220/ອຄ, ລົງວັນທີ 01 ມິຖຸນາ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ແນໃສ່ຮັກສາສະຖຽນລະພາບດ້ານລາຄາ, ທັງເປັນການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ.

ມາດຕາ 2. ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ແລະຄ່າບໍລິການ ໂດຍອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ບົນພື້ນຖານບັນດາຫຼັກການ ແລະຂໍ້ບັນຍັດທີ່ກຳນົດພາຍໃຕ້ດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- "ລາຄາ" ໝາຍເຖິງ ຄ່າຕອບແທນ ທີ່ເປັນເງິນ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຫຼືຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ສຳລັບການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ. ລາຄາປະກອບດ້ວຍ: ລາຄາທີ່ລັດຄຸ້ມຄອງ ແລະລາຄາທີ່ກຳນົດໂດຍຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;

- "ລາຄາສູງສຸດ" ໝາຍເຖິງ ລາຄາສູງສຸດຂອງສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດສາມາດໃຫ້ການຈຳໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການ;
- "ລາຄາຕ່ຳສຸດ" ໝາຍເຖິງ ລາຄາຕ່ຳສຸດຂອງສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດສາມາດເກັບຊື້ ສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ;
- "ຂອບເຂດລາຄາ" ໝາຍເຖິງ ລາຄາຂອງສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດສາມາດໃຫ້ການຈຳໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການ ຈາກລະດັບຕ່ຳສຸດ ຫາສູງສຸດໃດໜຶ່ງ;
- "ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ" ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ທີ່ຜະລິດ, ຈຳໜ່າຍ, ຊື້ເພື່ອການຈຳໜ່າຍ ຫຼືນຳເຂົ້າເພື່ອການຈຳໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການ ຢູ່ໃນຂອບເຂດດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- "ການຜະລິດ" ໝາຍເຖິງ ການເຮັດ, ການປະສົມ, ການປຸງແຕ່ງ, ການປະກອບ, ການປະດິດ, ການປັບປຸງສະພາບ, ການປ່ຽນຮູບ, ການດັດແປງ, ການຄັດເລືອກ, ການແບ່ງບັນຈຸ, ການລວມບັນຈຸ ຫຼືການເຮັດອັນໃດອັນໜຶ່ງໃຫ້ມີຂຶ້ນເປັນສິນຄ້າ ບໍ່ວ່າດ້ວຍວິທີໃດ ລວມທັງການເຮັດໃຫ້ມີຂຶ້ນເປັນຊື່ທາງການຄ້າ ຫຼືເຄື່ອງໝາຍການຄ້າສຳລັບສິນຄ້ານັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະເຮັດເອງ ຫຼືໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຮັດໃຫ້ກໍຕາມ;
- "ການຈຳໜ່າຍ" ໝາຍເຖິງ ການຂາຍ, ການແລກປ່ຽນ, ການເອົາໃຫ້, ການແຈກຢາຍ ຫຼືການໂອນສິດການຄອບຄອງສິນຄ້າໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ;
- "ສິນຄ້າ" ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ໃຊ້ໃນການອຸປະໂພກ ຫຼືບໍລິໂພກ ລວມທັງເອກະສານສະແດງສິດໃນວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
- "ການບໍລິການ" ໝາຍເຖິງ ການຮັບໃຊ້, ການໃຫ້ໃຊ້, ການໃຫ້ປະໂຫຍດໃນຊັບສິນ ໂດຍມີຄ່າຕອບແທນເປັນເງິນ ຫຼືຜົນປະໂຫຍດອື່ນ;
- "ຜູ້ຊົມໃຊ້" ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊື້ ແລະນຳໃຊ້ສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງທາງການຄ້າຢູ່ໃນຂອບເຂດດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ;
- "ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ" ໝາຍເຖິງ ອົງການລັດທີ່ມີສິດອຳນາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
- "ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ" ໝາຍເຖິງ ລາຍການຂອງສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ກຳນົດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ;
- "ລາຍການຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ" ໝາຍເຖິງ ລາຍການຂອງສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ກຳນົດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ;
- "ຄັງແຮສຳຮອງ" ໝາຍເຖິງ ຄັງ ຫຼືສາງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເກັບແຮສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ;
- "ການຖົມຊຸນ" ໝາຍເຖິງ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດ ແກ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍທາງກົງ ຫຼືທາງອ້ອມ ທີ່ມີຜົນຕໍ່ລະດັບລາຄາ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

- "ຄວາມຈຳເປັນ" ໝາຍເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນໃນການເຮັດໃຫ້ລາຄາມີສະຖຽນລະພາບ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ, ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ;
- "ການບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ" ໝາຍເຖິງ ຫຼັກການການປະຕິບັດຢ່າງສະເໝີພາບກັນ ກ່ຽວກັບມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕໍ່ສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ;
- "ຄວາມໂປ່ງໃສ" ໝາຍເຖິງ ການເຮັດໃຫ້ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະຖືກເຜີຍແຜ່ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ;

4. ຫຼັກການການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບັນດາຫຼັກການ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ລາຄາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຖືກກຳນົດດ້ວຍກົນໄກຕະຫຼາດ ທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງດັດສົມຂອງລັດ;
2. ລັດເຄົາລົບສິດໃນການກຳນົດລາຄາ ແລະການແຂ່ງຂັນດ້ານລາຄາ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ລັດນຳໃຊ້ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການການບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ.

5. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນນຳໃຊ້ສຳລັບ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ.

ໝວດທີ 2

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

6. ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ, ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາດ້ວຍສອງຮູບແບບຄື: ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ ແລະມາດຕະການຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ.

ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກຳນົດໂຄງປະກອບລາຄາ;
- ກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼື ຂອບເຂດລາຄາ;
- ຄວບຄຸມສິນຄ້າໃນຄັງແຮສຳຮອງ;
- ຖົມຊຸມສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ;
- ການດັດສົມການສະໜອງ ແລະຄວາມຕ້ອງການ.

ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ, ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບ (ກ) ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ແລະລາຍການຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ, (ຂ) ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສຳລັບແຕ່ລະລາຍການ, (ຄ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາທີ່ຈະນຳໃຊ້, ແລະ(ງ) ກຳນົດເວລາຂອງການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 7. ການກຳນົດໂຄງປະກອບລາຄາ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງສົ່ງໂຄງປະກອບລາຄາ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ກ່ອນການນຳໃຊ້ໂຄງປະກອບລາຄາດັ່ງກ່າວ ໃນການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ. ໂຄງປະກອບລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ: (ກ) ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ຫຼືຕົ້ນທຶນຊື້ເພື່ອການຈຳໜ່າຍ, (ຂ) ຕົ້ນທຶນການຈໍລະຈອນ, (ຄ) ລາຄາການຈຳໜ່າຍ ແລະ(ງ) ກຳໄລ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂອງໂຄງປະກອບລາຄາ ທີ່ໄດ້ຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ສະເພາະເປົ້າໝາຍການກຳນົດໂຄງປະກອບລາຄາ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 8. ການກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼື ຂອບເຂດລາຄາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼືຂອບເຂດລາຄາ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ. ການກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼືຂອບເຂດລາຄາ ອີງໃສ່ພື້ນຖານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ໂຄງປະກອບລາຄາ;
2. ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງ ຂອງສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ;
3. ອຳນາດການຊື້ ພາຍໃນປະເທດ;
4. ລາຄາ ຢູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ;
5. ນະໂຍບາຍການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 9. ການຄວບຄຸມສິນຄ້າໃນຄັງແຮສຳຮອງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດກຳນົດໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ເພີ່ມ ຫຼືຫຼຸດປະລິມານສິນຄ້າໃນຄັງແຮສຳຮອງເພື່ອປ້ອງກັນການກັກຕຸນສິນຄ້າ ຫຼືການປັ່ນປ່ວນລາຄາ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງລາຍງານ ທີ່ຕັ້ງ, ປະລິມານ ແລະການເພີ່ມ ຫຼືຫຼຸດປະລິມານຂອງຄັງແຮສຳຮອງຂອງຕົນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາຊາບ.

ມາດຕາ 10. ການຖົມຂຸມ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການການຖົມຂຸມ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ເຊິ່ງລາຍລະອຽດຈະຖືກກຳນົດໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 11. ການດັດສົມການສະໜອງ ແລະຄວາມຕ້ອງການ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການ ການດັດສົມການສະໜອງ ແລະຄວາມຕ້ອງການສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ເຊິ່ງລາຍລະອຽດຈະຖືກກຳນົດໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 12. ການຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ລວມທັງ ການຕິດປ້າຍລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ໝວດທີ 3

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ຕາ 13. ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ;
- ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ;
- ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ;
- ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ສ້າງຕັ້ງກອງເລຂາ ເພື່ອເປັນເສນາທິການໃນການຊີ້ນຳ, ນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ໂດຍມອບໃຫ້ຫົວໜ້າກົມການຄ້າພາຍໃນຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ເປັນຫົວໜ້າກອງເລຂາດັ່ງກ່າວ.

ຕາ 14. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ ແລະມາດຕະການ ໃນການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະວິໄຈ ກ່ຽວກັບ ລາຄາ ແລະການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ກຳນົດລະບຽບການ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
4. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
7. ຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
8. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼືຄວາມເສຍຫາຍ, ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
9. ປັບໃໝຜູ້ທີ່ລະເມີດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ

ຫານ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

10. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນຂໍ້ 2, 3 ແລະ 7 ຂອງມາດຕານີ້ຕໍ່ລັດຖະບານ;

11. ອອກແຈ້ງການ, ລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;

12. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 15. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດແຂວງ ຫຼືນະຄອນ ຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະວິໄຈ ກ່ຽວກັບລາຄາ ແລະການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງ ສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ຊີ້ນຳ, ນຳພາຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ;
4. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
5. ຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼືຄວາມເສຍຫາຍ ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
7. ປັບໃໝ ຜູ້ທີ່ລະເມີດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລ ສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນ ຂໍ້ 1, 2, 5 ແລະ 6 ຂອງມາດຕານີ້ ຕໍ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ແລະອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 16. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດເມືອງ ຫຼືເທດສະບານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະວິໄຈ ກ່ຽວກັບລາຄາ ແລະການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

2. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າ ແລະປະສານງານກັບ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ແລະຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ;
4. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
5. ຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼືຄວາມເສຍຫາຍ ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
7. ປັບໃໝ ຜູ້ທີ່ລະເມີດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນ ຂໍ້ 1, 2, 5 ແລະ6 ຂອງ ມາດຕານີ້ ຕໍ່ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ແລະອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ຕາ 17. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາທີ່ຕົນຖືກກຳນົດເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະວິໄຈ ກ່ຽວກັບ ລາຄາ ແລະການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້;
3. ກຳນົດລະບຽບການ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
6. ຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
7. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼືຄວາມເສຍຫາຍ, ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;

8. ປັບໃໝຜູ້ທີ່ລະເມີດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນ ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

9. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນຂໍ້ 1, 3, 6 ແລະ7 ຂອງມາດຕານີ້ຕໍ່ລັດຖະບານ;

10. ອອກແຈ້ງການ, ລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;

11. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 4

ສິດ ແລະພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ມາດຕາ 18. ສິດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດລາຄາບົນພື້ນຖານກົນໄກຂອງຕະຫຼາດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທີ່ນອນໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ;
2. ສະເໜີ ຫຼືຮ້ອງຟ້ອງ ພະນັກງານ ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານ ເມື່ອເຫັນວ່າມີພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 19. ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງ ບົດລາຍງານການເງິນ ທຸກໆໄຕມາດ, ຫົກເດືອນ ແລະໜຶ່ງປີ ສຳລັບ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄານຳໃຊ້ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ສະແດງ ຫຼືຕິດປ້າຍລາຄາ ບໍ່ວ່າສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການນັ້ນ ຈະນອນໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ຫຼືບໍ່ກໍ່ຕາມ. ປ້າຍລາຄາສິນຄ້າ ແລະຄ່າບໍລິການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຕິດຢູ່ໃນຮ້ານຄ້າ, ສະຖານທີ່ຄ້າຂາຍສິນຄ້າ ຫຼືສະຖານທີ່ໃຫ້ການບໍລິການຂອງຕົນ. ການຕິດປ້າຍລາຄາຕ້ອງຈະແຈ້ງ ບໍ່ສ້າງຄວາມສັບສົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້;
4. ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່;
5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 5

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 20. ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບພະນັກງານ ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່

ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫ້າມພະນັກງານ ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່ ມີພຶດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອໍານາດ, ຕໍາແໜ່ງ, ໜ້າທີ່ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງເອົາຜົນປະໂຫຍດ;
2. ສວຍໃຊ້ອໍານາດເກີນຂອບເຂດ ທີ່ເປັນການບັງຄັບ ແລະນາບຂູ່ ເຊັ່ນ: ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ໃຊ້ອາວຸດ, ທໍລະມານ, ໃຊ້ການກະທໍາ ແລະວາຈາທີ່ຫຍາບຊ້າ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະລຶບຫຼີກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ;
4. ເມີນເສີຍ, ປະໝາດ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ບິດເບືອນຄວາມຈິງ;
5. ປົກບັງ, ປົກປ້ອງ, ເຊື່ອງອໍາ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ ຜູ້ກະທໍາຄວາມຜິດ ເພື່ອຮັບສິນບົນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດແນວອື່ນ;
6. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບທີ່ໄດ້ຈາກຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ນອກເໜືອຈາກເປົ້າໝາຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ມີພຶດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 21. ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມ ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ມີພຶດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ກະທໍາການໃດໆ ໂດຍເຈດຕະນາ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາຄາຕໍ່າ ຫຼືສູງເກີນຄວນ ຫຼືເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມປັ່ນປ່ວນໃນສັງຄົມ;
2. ກັກຕຸນສິນຄ້າ ທີ່ນອນໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ, ໂດຍມີສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ໄວ້ໃນຄອບຄອງເກີນປະລິມານ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາໄດ້ກໍານົດໄວ້;
3. ເກັບມ້ຽນສິນຄ້າໄວ້ໃນຄັງແຮສໍາຮອງອື່ນນອກຈາກຄັງແຮສໍາຮອງທີ່ໄດ້ລາຍງານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
4. ນໍາເອົາສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ມີໄວ້ນັ້ນ ອອກຈໍາໜ່າຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
5. ຢຸດ, ປະຕິເສດ ຫຼືແກ່ຍາວເວລາ ການຈໍາໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນໃນເມື່ອມີຄໍາສັ່ງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ.

ໝວດທີ 6

ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການ ຕໍ່ ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 22. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ດ້ວຍການດຳເນີນທຸລະກິດຖືກຕ້ອງ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບລາຄາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ແລະທັນເວລາຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼືປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນໆຕາມຄວາມເໝາະສົມໃນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 23. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼືຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເບົາ ຫຼືໜັກ.

ມາດຕາ 24. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 25. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການທາງວິໄນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ຄຸ້ມຄອງພວກກ່ຽວ.

ມາດຕາ 26. ມາດຕະການປັບໃໝ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນ ແລະສຶກສາອົບຮົມມາແລ້ວສອງຄັ້ງ, ຈະຖືກປັບໃໝຕາມແຕ່ລະກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ຕິດປ້າຍລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 500.000 ກີບ ຫາ 1.000.000 ກີບ/ ຄັ້ງ/ລາຍການ;
2. ແຈ້ງຂໍ້ມູນເທັດ ກ່ຽວກັບໂຄງປະກອບລາຄາ ຫຼືຄັງແຮສຳຮອງມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
3. ບໍ່ແຈ້ງໂຄງປະກອບລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
4. ນຳເອົາສິນຄ້າທີ່ມີໄວ້ໃນຄັງແຮສຳຮອງອອກຈຳໜ່າຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
5. ຢຸດ, ປະຕິເສດ ຫຼື ແກ່ຍາວເວລາ ການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນໃນ ເມື່ອມີຄຳສັ່ງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;

6. ນຳໃຊ້ໂຄງປະກອບລາຄາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບຫາ 5.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ.

ມາດຕາ 27. ມາດຕະການທາງແພ່ງ ແລະທາງອາຍາ

ມາດຕະການທາງແພ່ງ ແລະ ທາງອາຍາ ແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 28. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ສາມາດຖືກປະຕິບັດ ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ ເຊັ່ນ: ໂຈະ ຫຼືຖອນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບອະນຸຍາດຕ່າງໆ, ຮິບວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 29. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງອື່ນ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 30. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ສະບັບເລກທີ 207/ນຍ, ລົງວັນທີ 11/10/2001 ແລະມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ